

Οἱ Ἄριοι καθ' οὗς χρόνους ἐπεδήμησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετεῖχον ἤδη τῶν ἀγαθῶν στοιχειώδους τινὸς κοινωνικῆς ἐπιδόσεως. Ἐν τῇ γλώσσῃ ἦν μεθ' ἑαυτῶν συνεπήγαγον ὑπῆρχον λέξεις μέχρι τῆς σήμερον ἀνευρισκόμεναι ἐν τῇ σανσκριτικῇ ὁπωσοῦν σφαι κατα τὸν τύπον καὶ τὴν σημασίαν. Ἐκ δὲ τῶν λέξεων τούτων δηλοῦται ὅτι ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως οἱ Ἄριοι ἐνέμοντο ἀγέλας κατοικιδίων ζώων καὶ ἤξευρον νὰ ζυγνώσῃ βόας καὶ ἵππους εἰς ἀμαξάν, ᾧκουν ἐν οἰκίαις, μετεχειρίζοντο ἄλας καὶ εἶχον πλοιάρια κωπήρη. Τὸ ἔτος αὐτῶν διηρεῖτο κατὰ τὰς περιόδους τῆς σελήνης καὶ ἠρίθμουν μέχρι τινός. Τὸ δὲ οὐδὲν ἦττον σπουδαῖον, εἶχον τὴν τε ἔννοιαν τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν τοῦ ἀθροίσματος τῶν οἰκογενειῶν, τοῦ γένους.

Πλὴν τούτων οἱ Ἄριοι ἐθέριζον καὶ ἔτρωγον αὐτοφυεῖς τινὰς καρποὺς τῆς γῆς ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας μόνον ἀφοῦ ἀφίκοντο εἰς τὰς νέας αὐτῶν οἰκῆσεις ἔμαθον, παρὰ ἐθνῶν ἀσιανῶν προδιαπλασθέντων, ν' ἀροτριῶσι καὶ νὰ φυτεύωσι κλήματα καὶ νὰ πιέζωσι τὴν ἐλαίαν πρὸς ἐξαγωγήν ἐλαίου. Αἱ λέξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν γεωργικὸν βίον δὲν ἀνευρίσκονται ἐν ταύτῃ αὐτῶν τῇ σημασίᾳ εἰς τὴν σανσκριτικὴν⁽¹⁾, ὑπάρχουσιν ὅμως ταυτόσημοι ἐν τῇ κοινῇ ἑλληνολατικῇ, ἣτις ἔχουσα τὰς ρίζας αὐτῆς ἐν τῇ πρωτοπλάστῳ γλώσσῃ ἤρχισεν ἰδίᾳ ἀναπτυσσομένη καὶ διαπλαττομένη μετὰ τὴν ἐξ Ἀσίας ἀποδημίαν τῶν δύο ἐκείνων φυλῶν⁽²⁾. Τινὲς τῶν λέξεων τοῦ γεωργικοῦ βίου εἶναι ἐν τούτοις κοιναὶ οὐ μόνον τοῖς Ἑλληνολατίνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀρίοις ὅσοι ἐξ Ἀσίας ἐπέκησαν, ἐκ δὲ τούτου συνήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ φύλα ταῦτα, πρὶν διασπαρῶσιν ἀνά τὴν Εὐρώπην, συνέζησάν που, ἐπὶ χρόνον ἰκανόν, καὶ ἔκτοτε, ἐν κοινῷ βιοῦντα, ἐκαλλιέργησαν τὴν γῆν. Ἄλλ' ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀληθές, διατὶ ἐν Ἑλλάδι τε καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἀφετηρία καὶ βάσις πάσης κυριότητος ὑπῆρξεν ἡ κτήσις τῶν ποιμνίων, οὐχὶ τῆς γῆς; διατὶ ὄλαι αἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἑλλάδος παραδόσεις παριστῶσι τοὺς πρώτους αὐτῆς κατοίκους διάγοντας βίον καθεστηκότα μὲν, δηλαδὴ οὐχὶ νομαδικόν, οὐχὶ ὅμως καὶ γεωργικόν ἀλλὰ ποιμενικόν καὶ κυνηγετικόν, κρεοφαγοῦντας δὲ καὶ βαλανηφαγοῦντας καὶ ἐν γένει τρεφομένους ὑπὸ καρπῶν οὐς ἀφθόνους καὶ πολλοὺς ἔφερον αὐτόματος ἢ ζεῖδωρος ἄρουρα; Αἱ μεταξὺ τῶν μεσημβρινῶν καὶ τῶν ἀρκτικῶν Ἀρίων τῆς Εὐρώπης σχέσεις ὑπέβησαν τοσοῦτο πρῶτοι ὥστε εὐλογώτερον εἶναι νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ κοιναὶ αὐτοῖς λέξεις, καὶ μάλιστα ὁ οἶνος καὶ τὸ ἐλαῖον, διὰ τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης κατέστησαν τὸ πρῶτον γνωστὰ εἰς τοὺς βορείους⁽³⁾.

(1) Ἐπειδὴ ἐνταῦθα πολλάκις γίνεται ὑπαινιγμὸς καὶ λόγος περὶ τῆς σανσκριτικῆς ὡς τῆς πρώτης καὶ ἀρχαιοτάτης γλώσσης τῶν Ἀρίων, ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὰ νῦν ἀσφαλῆ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης ἢ σανσκριτικῆς ἢ τῆς ἀρχαίας φιλολογικῆς γλώσσης τῶν Ἀρίων τῆς Ἰνδικῆς (διότι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ ἄλλαι οἰκογένειαι γλωσσῶν (αἱ Δραυιτικαὶ) οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν οὔτε πρὸς τὴν σανσκριτικὴν οὔτε πρὸς τὰς ἀρίας γλώσσας καθόλου), ἣς περὶ τὰς τριάκοντα λαλοῦνται θυγατέρες γλώσσαι, ὧν ἡ ἐπισημοτάτη, ἡ Ἰνδουστάνη καλουμένη, δὲν θεωρεῖται οὔτε κοινὴ μήτηρ οὔτε πρώτη καὶ ἀρχαιοτάτη τῶν ἀρίων γλωσσῶν· πιθανώτερα δὲ θεωρεῖται παρὰ πολλοῖς ἢ γνώμη ὅτι ἡ πρώτη κοιτίς τῶν ἀρίων λαῶν εἶναι μᾶλλον ἢ Εὐρώπη.

(2) Κατὰ τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν ἢ περὶ τῆς ἐξ Ἀσίας ἀποδημίας τῶν ἀρίων φυλῶν θεωρία κατέπεσε νῦν ἐντελῶς.

(3) Ἀκριβῶς ἐκ τῶν δύο τούτων λέξεων ἢ λέξις ἐλαῖον εὐρίσκεται μόνον ἐν τῇ ἑλληνικῇ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ ἀρίᾳ (τὸ λατινικόν oleum, πιθανῶς δὲ καὶ τὸ ἀρμενικόν ιούλ, φαίνεται ὅτι εἶναι δάνειον ἐκ τῆς ἑλληνικῆς).